

ger af 1 minuts varighed kan begynde at opridse diverse mulige scenarier.

Anden næstformand (Henning Grove):
Fru Pia Kjærsgaard som ordfører.

Pia Kjærsgaard (DF):

Dansk Folkeparti støtter dette forslag fra regeringen, for vi mener, at man i denne situation er forpligtet til stilfærdigt at efterkomme USA's appel om støtte med en støtte, som nok må siges at være på det jævne.

Den diskussion vil jeg ikke gå ind i, men blot sige, at det forslag, der foreligger, er, som det er, og at Dansk Folkeparti som sagt støtter det.

Og når vi har valgt at sige ja, skyldes det naturligvis, at vi har at gøre med en meget aggressiv diktator, som ikke vil destruere sine masseødelæggelsesvåben og dermed selvfølgelig er en trussel mod den vestlige verden.

Det er altså Saddam Hussein, der bryder alle reglerne, og det synes jeg man skal huske på hele tiden. Det er dér, problemet er.

Og efter al den debat, der har været i medierne i den sidste uges tid, kan det undre – vil jeg stadig væk sige – at Socialdemokratiet ikke står stærkere fast på det forslag, som er fremsat, men det kommer måske; det kan være, at vi hører det fra udenrigsministeren på et tidspunkt. Men under alle omstændigheder burde Socialdemokratiets ordfører have været langt mere toneangivende i denne debat.

Med hensyn til det FN-mandat, som har været diskuteret meget op til fremsættelsen af det her forslag, må det selvfølgelig helt klart være regeringens ansvar, om den mener, at det er i orden. Det var jo også, hvad den radikale udenrigsordfører gjorde rede for i sin ordførertale.

Til gengæld er Dansk Folkeparti ikke i tvivl om, at det naturligvis kan gennemføres med samtykke fra Folketinget. Sådan er det, og sådan skal det naturligvis også være.

Og vi mener, at hvis man undsiger det forslag – hvad det ikke ser ud til at et flertal i Folketinget vil gøre – vil man bare være tilbøjelig til at sidde tilbageånet, sidde med armene over kors eller bare være ligeglad.

Det er ikke nogen nem beslutning, det er ikke bare en beslutning, man træffer, men det er under alle omstændigheder en beslutning, som bør tages, og hvor man bør have et klart standpunkt.

Med hensyn til udvalgsbehandlingen mener vi bestemt, at de ordførere, som har behov for at få svar på alle de spørgsmål, som de måtte stille, naturligvis skal have det. Om det bliver i dag eller i morgen, eller hvornår forslaget nu skal vedtages, er ikke afgørende for Dansk Folkeparti. Det, der er afgørende, er, at alle med god grund kan sige, at de i hvert fald har fået svar på de spørgsmål, der er stillet, og det forventer vi helt klart også at udvalget vil tage stilling til senere på dagen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal undlade at diskutere de finere folkeretlige ting med fru Pia Kjærsgaard, for det tror jeg ikke nytter noget, men jeg vil godt spørge om noget meget konkret:

Hvis nu det her angreb udløser en helt uoverskuelig situation – det må medregnes blandt scenarierne, og jeg tror også, udenrigsministeren vil medgive, at det er ganske svært at sige, hvor det ender – en situation med opsplitning i forskellige fraktioner, muslimerne i syd, det store kurdiske mindretal i nord og forskellige andre fraktioner, så nationalstaten så at sige falder sammen, samtidig med at man vel kan forestille sig, at nabostater som f.eks. Iran ikke bare vil se passivt på, at det sker, og hvis det udløser kæmpemæssige flygtningestrømme – og det tror jeg man skal lade være med at sige ikke kan ske – hvordan vil Dansk Folkeparti så i den situation stille sig til at hjælpe de mennesker, der er forfulgt af en så ondsksfuld person som Saddam Hussein?

Holger Graversen (S):

Vi står over for en uhyre svær beslutning for de fleste af os folketingsmedlemmer, for vi er alle enige om, at Iraks leder er en tyran og en farlig despot, som alle helst så fjernet den dag i dag.

Jeg vil derfor gerne kort forklare, hvorfor jeg af samvittighedsgrunde må gå imod min gruppe og stemme imod Danmarks deltagelse i USA's militære aktion her og nu:

Den væsentlige begrundelse er, at en vedtagelse på det nuværende grundlag for mig at se er et totalt brud med Danmarks hidtidige udenrigs- og sikkerhedspolitik. Og det er det, fordi der ikke er et enigt FN bag det; faktisk er over halvdelen af Sikkerhedsrådet imod det.

Man har så haft en teoretisk diskussion om, hvorvidt der ligger en gyldig FN-resolution bag en indsats, men det finder jeg ikke er det